

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 27.05.2022. 11:08:52 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/73	376-05/MLJK	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-22-06	0	

d2953997

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga Suda Kristini Senjak Krunic i Valentini Pergar, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja , sa sjedištem u kojeg po ovlaštenju članova Uprave . zastupa opunomoćenica odvjetnica u protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe . radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 20. svibnja 2022.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/835, URBROJ: 376-05-2-20-4 od 1. listopada 2020.

Obrazloženje

1. Osporenim odlukom tuženika KLASA: UP/I-344-08/20-01/835, URBROJ: 376-05-2-20-4 od 1. listopada 2020. djelomično se usvaja zahtjev zainteresirane osobe u vezi otpisa svih dugovanja koje ima prema tužitelju (točka 1. izreke). Nalaže se tužitelju da u roku od 15 dana od dana zaprimanja te odluke u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid obračunatu na računu za lipanj 2020. u iznosu od 1.108.36 kn te da nastavi sa pružanjem usluga sukladno uvjetima navedenim u zahtjevu za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 20. listopada 2018. (točka 2. izreke). U

preostalom dijelu odbija se u cijelosti kao neosnovan zahtjev zainteresirane osobe u vezi otpisa preostalog dugovanja koje ima prema tužitelju (točka 3. izreke).

2. Tužitelj u tužbi navodi da je u osporenoj odluci pogrešno primijenjeno materijalno pravo te počinjena procesna povreda prekoračenja ovlasti tuženika time što mu je protuzakonito naredio da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu zainteresirane osobe za lipanj 2020. godine u ukupnom iznosu od 1.108,36 kn (PDV uključen). Upućuje da u obrazloženju osporenog rješenja nije navedeno temeljem čega je zainteresirana osoba ostvarila pravo na raskid bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid sukladno članku 41. stavku 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. dalje ZEK). Smatra da iz obrazloženja osporene odluke proizlazi da mu je tuženik naložio obvezu otpisa naknade za prijevremeni raskid, jer je propustio dokazati da je trajno isključenje usluge provedeno sukladno članku 48. ZEK-a. U odnosu na navode tuženika da ne dostavlja dokaz da je zainteresiranoj osobi dostavio opomenu, ističe da članak 43. stavak 2. ZEK-a ne propisuje način dostave opomene, već samo formu, odnosno da mora biti u pisanom obliku. Iznosi da su opomene o dugovanju poslone na adresu naznačenu na osobnoj iskaznici zainteresirane osobe čime je u cijelosti postupio po obvezi propisanoj člankom 48. stavkom 2. ZEK-a. Ne prihvaća navode tuženika da nije postupio sukladno važećim propisima i zainteresiranoj osobi u zakonom propisanim rokovima dao jasnu i transparentnu informaciju u vezi spornog dugovanja. Dodaje da je postupio sukladno članku 15. stavku 12. Zakonu o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 41/14., 110/15. i 14/19.) prema kojem je dužan kao trgovac koji pruža javnu uslugu na računu istaknuti iznos neplaćenih dospjelih novčanih potraživanja za prethodna razdoblja. Zaključuje da je na potvrdi uplate od 14. prosinca 2019., jasno naznačeno da se ona odnosi na račun ispostavljen za prosinac 2019. Međutim, ukazuje da mjesečne račune krajnjim korisnicima ispostavlja nakon obavljene usluge pa je račun za prosinac 2019. izdan sa zadnjim danom u mjesecu u kojem je usluga pružena, što znači 31. prosinca 2019. Stoga zaključuje da zainteresirana osoba uplatom od 14. prosinca 2019. nije mogla izvršiti plaćanje po računu za prosinac 2019. koji u tom trenutku nije bio ni izdan. Napominje da je kod plaćanja isključivo relevantan poziv na broj plaćanja, a ne opis plaćanja. Shodno navedenom, ističe kako se u konkretnom predmetu nije radilo o tome da nije u mogućnosti ispuniti svoju ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja čime bi se ispunile pretpostavke za raskid bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid od zainteresirane osobe sukladno članku 41. stavku 6. ZEK-a. Smatra da je tuženik počinio procesnu povredu prekoračivanjem svojih ovlasti time što mu je protuzakonito naredio da u cijelosti otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora obračunatu na računu za lipanj 2020. godine (takvu ovlast nema niti jedno tijelo koje je nadležno odlučivati o osnovanosti novčanih potraživanja, pa tako niti tuženik u sporovima za koje je on nadležan). Upućuje da točkom 2. osporene odluke tuženik nije naveo koji ga to točno propis ovlašćuje da nalaže otpise dugovanja. U tom smislu, skreće se pažnja da je i naslovni sud u presudi Usl-2437/19 od 16. travnja 2020. utvrdio kako je rješenje tuženika koje je bilo predmet navedenog spora nezakonito zbog toga što u njemu nije naveden propis koji bi tuženika ovlašćivao da mu naloži otpis bilo kakvih potraživanja prema trećima. Dodatno, pozivanje tuženika na članak 29. stavak 11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19. dalje Pravilnik) nije primjenjivo, jer ni taj stavak ne ovlašćuje tuženika da operatorima nalaže da u svojim poslovnim knjigama otpisuju potraživanja. Takav način postupanja smatra zadiranjem u gospodarska prava

poslovnih subjekata koja štiti Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10. i 05/14.). Shodno navedenom, smatra kako tuženik zadire u njegovo pravo vlasništva kada nalaže otpis potraživanja. Upućuje i na Zakon o računovodstvu (Narodne novine, broj 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20., 47/20.) koji propisuje obvezu čuvanja i urednog vođenja poslovnih knjiga i to najmanje jedanaest godina, za što su propisane i prekršajne odredbe. Primjera radi iznosi da ni parnični sud koji sudi u postupcima i donosi odluke kojima ukida platni nalog u cijelosti, jer nema ovlasti za donošenje odluke kojom će naložiti otpis dugovanja. Parnični sud u takvom slučaju samo donosi odluku o tome je li potraživanje osnovano ili nije i u kojem dijelu, dok je na stranci hoće li potraživanje i knjigovodstveno otpisati. Predlaže poništenje točke 1. i 2. osporene Odluke te donošenje meritorne odluke uz naknadi troška upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je u postupku u potpunosti poštivano načelo zakonitosti te da točkom 2. izreke osporene odluke nije prekoračio svoje ovlasti. Naglašava da je pravni temelj odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a, koja ga ovlašćuje na rješavanje spora oko iznosa zaduženja te odredba članka 29. stavka 11. Pravilnika, koja ga ovlašćuje u slučaju da je tužitelj postupio suprotno odredbama ZEK-a i podzakonskih propisa, da odlukom naloži najučinkovitije mjere za uklanjanje utvrđenih povreda. Zaključuje da neosnovan iznos zaduženja mora biti otpisan. Iznosi da je takva izreka standardna u korisničkim predmetima od kojih su mnogi potvrđeni u presudama Suda (npr. Usl-2375/19-7). Pri tom otpisivanje dugovanja nema nikakvog učinka na poštivanje računovodstvenih propisa, u smislu brisanja zapisa o nastalom poslovnom događaju. Otpisivanje dugovanja znači prestanak neopravdanog tretiranja zainteresirane osobe kao dužnika. Imajući u vidu navedeno, pozivanje tužitelja na ovlast otpisa naknade za raskid isključivo u situaciji propisanoj člankom 41. stavkom 6. ZEK-a je potpuno neosnovano, tim više što i sam ZEK i Pravilnik propisuju različite situacije kada korisnik ima pravo na otpis naknade. U konkretnom slučaju odlučnu okolnost za otpis naknade upravo čini činjenica što je utvrđeno da se radi o neosnovano naplaćenom iznosu, odnosno nepravilnosti koju je moguće ispraviti jedino na način da se zainteresiranu osobu oslobodi plaćanja naknade koja je rezultat propusta tužitelja te da mu se omogući ponovno korištenje usluge. Dodaje da je u postupku utvrđen niz nepravilnosti tužitelja po pitanju propusta u evidentiranju uplate, detaljno opisanih u obrazloženju osporene odluke, što je u konačnici rezultiralo isključenjem usluga zainteresiranoj osobi zbog navodnog neplaćanja usluga. Trajno isključenje usluga koje je posljedica krivnje samih korisnika povlači sa sobom naplatu naknade zbog prijevremenog raskida ugovora, ukoliko je do raskida došlo prije isteka obveznog trajanja ugovora. Dodaje da je postupak isključenja usluga propisan člankom 48. ZEK-a. U odnosu na navod tužitelja kako članak 48. stavak 2. ZEK-a ne propisuje način dostave opomene, već isti propisuje formu u kojoj opomena mora biti dostavljena te da je opomenu dostavio na adresu zainteresirane strane, iznosi da pravnom normom uobičajeno nije propisan način dokazivanja, ali je pravno potrebno dokazati okolnosti koje su sporne ako se na njih pozivamo. Stoga ako se tužitelj poziva na okolnost da je zainteresiranoj osobi dostavio pisanu opomenu, što je sporno, pa je to potrebno nedvojbeno dokazati, a kao dokaz se ne može smatrati pisani navod tužitelja. U odnosu na navod tužitelja kako nije mogao uzeti u obzir da se uplata od 14. prosinca 2019. odnosi na mjesec prosinac, jer mjesec još u vrijeme uplate nije istekao, pojašnjava da je uzimajući u obzir da je zainteresirana strana jasno navela na koji račun se odnosi uplata tužitelj je trebao barem upotrijebiti dužnu pažnju i provjeriti sa svojom korisnicom uplate, kako ne bi došlo do nesporazuma i pogrešnog evidentiranja, tim više ako nesporno postoji dužnikova izjava o uračunavanju. Osim toga upućuje da

8. Među strankama je sporno je li tužitelj zakonito raskinuo pretplatnički ugovor s zainteresiranom osobom uz obračun naknade za prijevremeni raskid.

9. Člankom 48. stavkom 2. ZEK-a propisano je da operator javnih komunikacijskih usluga može privremeno isključiti pretplatničku terminalnu opremu iz elektroničke komunikacijske mreže ako pretplatnik nije podmirio dospjela dugovanja u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisane opomene, s naznakom privremenog isključenja u slučaju nepodmirenja dugovanja, i ako nije podnio prigovor iz članka 50. ovoga Zakona.

9.1. Ako pretplatnik ne podmiri dugovanje ni nakon isteka 30 dana od dana privremenog isključenja, operator može trajno isključiti pretplatničku terminalnu opremu iz elektroničke komunikacijske mreže i raskinuti pretplatnički ugovor u skladu s općim uvjetima poslovanja (stavak 5.).

9.2. Slijedom iznesenih odredbi, operater javnih komunikacijskih usluga ovlašten je raskinuti pretplatnički ugovor s pretplatnikom, ako pretplatnik nije podmirio dospjela dugovanja 30 dana nakon što mu je privremeno isključena terminalna oprema iz elektroničke komunikacijske mreže, a kojem isključenju je prethodila pismena opomena pretplatniku o njegovom dugovanju. Dakle, kako bi operator mogao raskinuti pretplatnički ugovor temeljem dugovanja pretplatnika, mora pretplatniku dati jasnu i potpunu informaciju u vezi spornog dugovanja kako bi pretplatnik mogao podmiriti račune ispostavljene za ugovorene i isporučene usluge.

10. Kraj činjenice da je tužitelj uplatom zainteresirane osobe za prosinac 2019., podmirio dugovanje iz kolovoza 2019. za koje zainteresirana osoba nije imala saznanja, a nije ni dokazao da je zainteresiranu osobu pravovremeno opomenuo o dugovanjima radi kojih bi uslijedilo privremeno isključenje usluge niti je dokazao da je ono aktivirano, tužitelj nije imao ovlaštenje raskinuti pretplatnički ugovor s zainteresiranom osobom. Naime, kako bi tuženik mogao trajno isključiti svoje usluge sukladno članku 48. stavka 5. ZEK-a, dužen je pretplatnika u ovom slučaju zainteresiranu osobu pravovremeno obavijestiti o njezinim dugovanjima koja ne smiju biti sporna obzirom da postoji zapreka za trajno isključenje ako je podnesen prigovor na iznos kojim je pretplatnik zadužen za pruženu uslugu u roku od 30 dana od dana dospjeća računa za pružene usluge.

10.1. U konkretnom slučaju zainteresirana osoba je osporavala dugovanje za prosinac 2019., a tužitelj nije imao pravnu osnovu da uplatom po računu za prosinac 2019. zatvori potraživanje po nekom drugom računu obzirom da je članom 171. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima na koji se tužitelj poziva propisano da se obveze namiruju redom kako je koja dospjela za ispunjenje u slučaju ako nema dužnikove izjave o uračunavaju, a koja u ovom slučaju postoji.

10.2. Obzirom na navedeno, jasno je kako je tužitelj u konkretnom propustio dokazati da je trajno isključenje usluge obavljeno u skladu s citiranim odredbama ZEP-a radi čega nisu ispunjene pretpostavke za raskid pretplatničkog ugovora sa zainteresiranom osobom, a time je neosnovano obvezao zainteresiranu osobu za naknadu radi prijevremenog raskida obračunatu na računu za lipanj 2020. u iznosu od 1.108.36 kn.

11. Neosnovano tužitelj smatra da tuženik nije imao ovlaštenje naložiti mu otpis naknade za prijevremeni raskid obračunate na računu za lipanj 2020. u iznosu od 1.108.36 kn. Ovo iz razloga što otpisom prestaje neopravdano terećenje zainteresirane osobe kao dužnika, a što je najučinkovitija mjera u skladu s člankom 29. stavka 11. Pravilnika za otklanjanje povrede ZEK-a kako navodi tuženik.

12. Budući da prigovori tužitelja ne dovode do drugačijeg rješenja ove upravne stvari, Sud je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu, 20. svibnja 2022.

Sutkinja
Kristina Senjak Krunić

Dokument je elektronički potpisan:

KRISTINA SENJAK
KRUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:

26-05-2022
13:48:57

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523635333336343895343437
L=ZAGREB
S=SENJAK KRUNIĆ
G=KRISTINA
CN=KRISTINA SENJAK KRUNIĆ
SN=HR44057190181.2.34

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- 3.
4. U spis